

EMPERYALİST ÜLKELERDE DEVRİM OLDU MU?

Aydınlık Gazetesi, 28 Ocak 2012

Yıldırım Koç

Eğer bir olay veya sürecin bütünlüğünü kavrayışınızda büyük eksiklikler varsa, sürekli hata yaparsınız. Dünyayı olduğu gibi değil de, görmek istediğiniz gibi görürsünüz. Bakmakla görmek farklıdır. Bakarsınız, ancak gerçekleri değil, görmek istediklerinizi görürsünüz. Bir örnek bu yanlış daha iyi anlatabilir. Karlar arasından bir çiçek çıkmış. Bu çiçek baharın habercisi mi, zamanını şaşırmış bir istisna mı? Bir eylemle karşılaştınız. Bu eylem, yükselen bir devrimci dalganın ilk örneği mi, yoksa çeşitli başka nedenlere bağlı olarak ortaya çıkan istisnai bir durum mu?

Bu soru sık sık sorulur. Bu konuda ısrarla hata yapılır.

Aralık 2009-Mart 2010 dönemindeki 78 günlük Tekel direnişi sırasında ODTÜ'de ve Akdeniz Üniversitesi'nde iki açık oturuma konuşmacı olarak katıldım.

Her iki toplantıda yaptığım konuşmada da, Tekel eyleminin önemli olduğunu, ancak istisnai bir eylemi gerektiğinden fazla büyütmemek gerektiğini söyledim. Nedenlerini anlatarak, tekrarlanmasının mümkün olmadığını ve yükselen bir işçi eylemliliği dalgasının habercisi olmadığını açıklamaya çalıştım. Doğal olarak tepki çektim. İnsanlar umut istiyordu. Tekel işçilerinin eylemi insanların iman tazeledikleri bir olaya dönüşmüştü. Böyle konuşunca hayallerini dağıtıyordum. Sanki ben Tekel eyleminin istisnai bir olay olarak kalmasını, yükselen bir işçi eylemleri dalgasının habercisi olmasını istemiyordum.

Olacakları söylediğimde, işçi sınıfı hareketinin bütününe yapısına ve dinamiklerine ilişkin deneyimi ve bilgi birikimi olmayan gençler çok bozulmuşlardı.

Peki, ne oldu?

Tekel eylemi tekrarlandı mı? Hayır.

Tekel eylemi, yükselen bir işçi eylemliliği dalgasının işareti miydi? Hayır.

Tekel eylemi, kışın açan ve yalnızlığa mahkum tek bir çiçekti.

Bazıları onun baharın habercisi olmasını istiyordu; ancak tabiat bilimciler bunun böyle olmadığını söylediklerinde de ona bozuluyorlardı.

Yaşanan aynen böyleydi.

Şimdi 2011 yılına dönelim.

Fransa, İtalya ve hatta bir ara İngiltere gibi emperyalist ülkelerde işçi eylemleri oldu. Arkasından ABD'de bir eylemlilik yaşandı.

Birçok kişi ve kuruluş aşka geldi.

Estiler, gürlendiler; emperyalist ülkelerde işçi sınıfı hareketine övgüler düzdüler.

Sorması ayıp belki, ama sorayım.

Ne oldu bu eylemler? Arkası geldi mi? Emperyalist ülkelerde devrim mi oldu? Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları iktidar mücadelesini mi yükseltti? Kapitalizme ve emperyalizme karşı büyük bir dalga mı yükseliyor emperyalist ülkelerde?

Yine yanıldınız; çünkü dünyaya bilimin yardımıyla bakmıyorsunuz.

Emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının artık kapitalizmin mezar kazıcıları değil de payandaları olduğunu bir türlü anlamıyorsunuz.

Anlamayınca da emperyalist ülkelerde ara sıra ortaya çıkan ve arkası gelmeyecek olan istisnai olayları abartıyorsunuz; sonra da sessizliğe bürünüyorsunuz.

Biraz daha bilimsel olun.

Emperyalist ülkelerdeki bu eylemlerde emperyalizme ve kapitalizme karşı bir ses yükseliyor mu?

Hayır.

Bu ülkelerin işçi sınıfları, kapitalizmin üçüncü küresel krizinin yaşandığı koşullarda bile, emperyalist sömürü sayesinde gerçek ücretlerini artırabiliyor mu, çalışma ve yaşama koşullarını büyük ölçüde koruyabiliyor mu?

Evet.

Bırakın hayal dünyasını; gerçeğe gelin.

Emperyalist ülkelerin işçi sınıflarını kapitalizmin payandalığı ayıbından kurtaracak ve yeniden kapitalizmin mezar kazıcısı yapacak ve kapitalizmi yıkacak olan güç, bizim gibi ülkelerde işçi sınıfının önderliğindeki anti-emperyalist ve anti-kapitalist mücadeledir.